Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

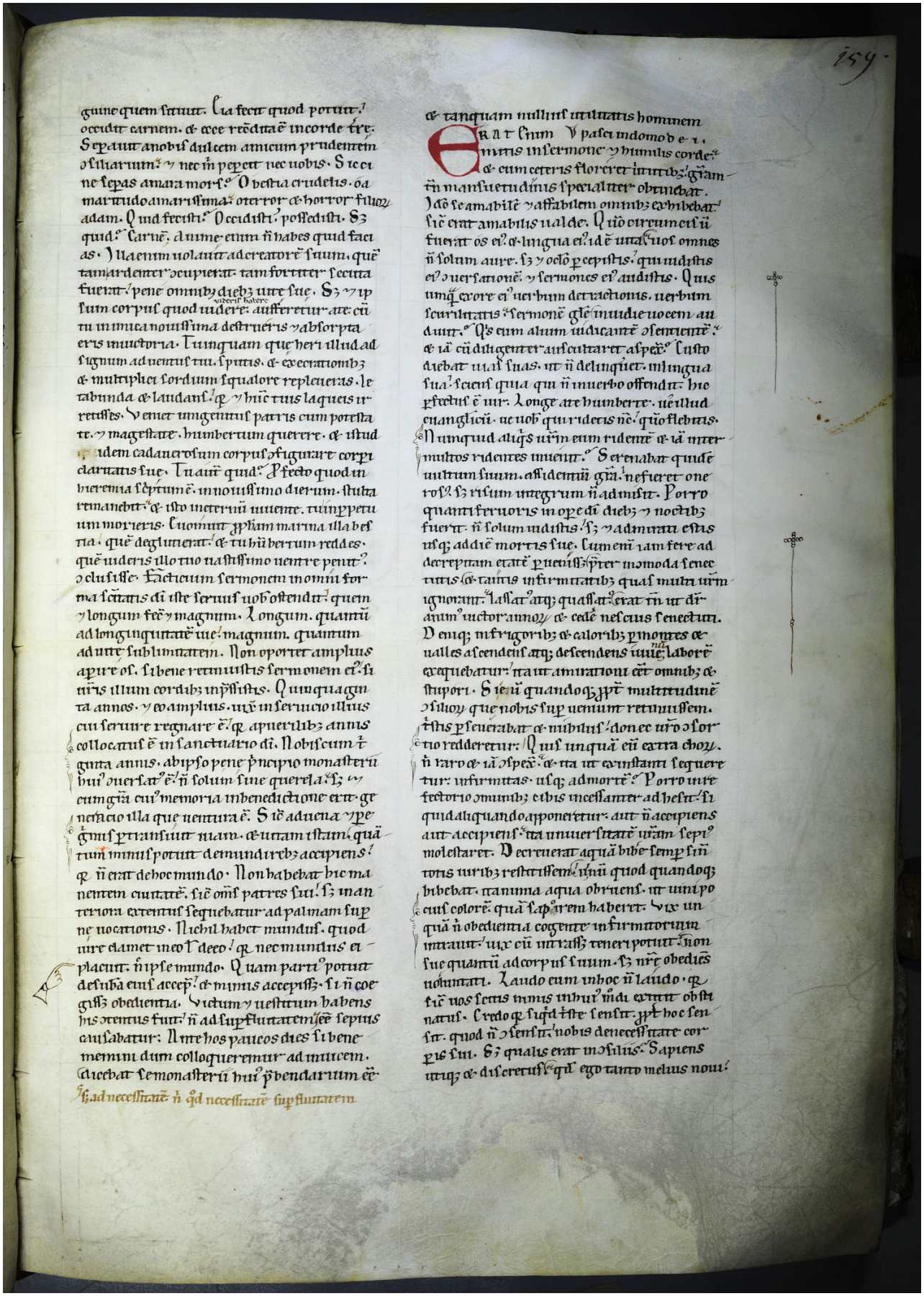

159

quine quem seruit. Ita fecit quod potuit. occidit carnem. & ecce reddita ē incorde tre. Sepauit anobis dulcem amicum prudentem o siliarum: ⁊ nec in peperit nec nobis. Sic ci ne sepas amara mors? O bestia crudelis. o a maritudo amarissima? o terror & horror filioꝝ adam. Quid fecisti? Occidisti, possedisti. Sz quid? Carnē. dumme enim ñ habes quid faci as. Illa enim uolauit ad creatorē suum. quē tam ardenter dilexerat. tam fortiter secuta fuerat. pene omnibus diebus uite sue. Sz ⁊ ip sum corpus quod uidere: auferretur. ate cū tu inimica nouissima destruēris ⁊ absorpta ueris inuictoria. Tu inquam que heri illud ad signum ad uentus tui. spiritus. & exclamationib; & multiplici sordium squalore repleueras. le tabunda & laudans. quē ⁊ huic tuis laqueis ir retisses. Venet ut gentius patris cum potestate. ⁊ magestate. humbertum querere. & illud idem cadauerosum corpus ofigurare corpi claritatis sue. Tu autē quid? Profecto quod in hieremia septimo. in nouissimo dierum. stulta remanebit. & isto inter nū uiuente. tu in pecu um morieris. Cuomuit ypham marina illa bes tia. quē deglutierat. & tu hū bertum reddes. quē uideris illo tuo nauissimo uentre penit? o clusisse. Ecce ecum sermonem in omni for ma sanctitatis di iste seruus nobis ostendit. quem ⁊ longum fē ⁊ magnum. Longum. quantū ad longinquitatē tue. magnum. quantum ad altitudinem sublimitatem. Non oportet amplius apire os. si bene retinuistis sermonem ei. si uiris illum cordibus impressistis. Quinquagin ta annos. ⁊ eo amplius. uixit in seruicio illius cui seruire regnare ē. qui a puerilibus annis collocatus ē in sanctuario di. Nobiscum ⁊ quinquaginta annis. ab ipso pene principio monasterii hui ouersatus ē. ñ solum sine querela. sz ⁊ cum gratia cui memoria in benedictione erit. ge nerationis illa que ventura ē. Sic adueniens ⁊ pe grinus pransuit uiam. & uitam istam. quā tum minus potuit de mundi rebus accipiens. qui ñ erat de hoc mundo. Non habebat hic ma nentem ciuitatē. sicut omnes patres sui. sz in anteriora extentus sequebatur ad palmam sup ne uocationis. Nichil habet mundus. quod iure clamet in eo decor. qui nec mundus ei placuit. ñ ipse mundo. Quam parci potuit de suba eius accepit. & minus accepisse. si ñ coe gisset obedientia. Victum ⁊ uestitum habens his contentus fuit. ñ ad superfluitatem sed sepius causabatur: Ante hos paucos dies si bene memini dum colloquiemur ad inuicem. Dicebat se monasterii hui pbendarium ēē

si ad necessitatē ñ qd necessitatē superfluitatem

& tanquam nullius utilitatis hominem

Erat enim ⁊ pasci in domo dei. mitis in sermone ⁊ humilis corde. & cum ceteris floreret in uitib; gratiam in mansuetudinis specialiter obtinebat. Ad se amabilē ⁊ affabilem omnib; exhibebat sic erat amabilis ualde. Quō circumcisū fuerat os eius. & lingua eius id ē uitalis uos omnes ñ solum audire. sz ⁊ oculis percepistis. qui audistis eius uersationē. ⁊ sermones eius audistis. Quis unquam exore eius uerbum detractionis. uerbum scurilitatis? sermonē glē in uidie uocem audiuit? Qs eum alium uidicauit ofenientē? & iā cū diligenter auscultaret aspex? Iusto diebat uias suas. ut ñ delinquet. in lingua sua. scens quia qui ñ in uerbo offendit. hic perfectus ē uir. Longe ate humbertē. uē illud euangelicū. ue uob qui ridetis nē. quō flebitis. Nunquid aliqs uirin eum ridentē & iā inter multos ridentes inuenit? Serenabat quidē uultum suum. assidentū gratia. ne fieret one rosus sz risum integrum ñ admisit. Porro quanti feruoris in opere di diebus ⁊ noctibus fuerit. ñ solum in diuitis. sz ⁊ admiratio estis usq; ad die mortis sue. Cum enim iam fere ad decrepitam etatē peruenisset. inter incommoda senec tutis & tantis infirmitatibus quas multi uirin ignorant. lassat atq; quassat. erat tn ut dīr anum uictor annoꝝ & ceteris nescius senectutis. Denique infrigoribus & caloribus ⁊ nonnunquam ualles ascendens atq; descendens uiuē laborē exequebatur. ita ut admirationi esset omnib; & stupori. Sed ñ quandoq; ypē multitudinē siluoꝝ que nobis sup uenium retinuissem. tristis pseuerabat & mibilis. donec uno ostio redderetur. Qui unquam eū extra choꝝ. ñ raro & iā ospex. & ita ut exinstanti sequeretur infirmitas. usq; ad mortē? Porro inter fectorio omnib; cibis incessanter ad hesit. si quid aliquando apponeretur. aut ñ accipiens aut accipiens? ita uniuersitatē uiam sepi molestaret. Decreuerat aquā bibe semp sin totis uiribus resistisset. unū quod quandoq; bibebat. ita uinum aqua obruens. ut uinipo eius colorē. quā sapōrem haberet. Vix un quā ñ obedientia cogente infirmatorium intrauit. uix eū intrassz tenere potuit. non sue quantū ad corpus suum. sz nrē obedies uoluntati. Laudo eum in hoc ñ laudo. qr sic uos scitis uinus inbuit ñdi extitit obsti natus. Credo qr sufficiter sensit. ypē hoc sen sit. quod ñ ofensit. nobis de necessitate cor pis sui. Sz qualis erat in solus? Sapiens utiq; & discretus? qui ego tanto melius noui